



ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ СТРУКТУРНИ И
ИНВЕСТИЦИОННИ ФОНДОВЕ

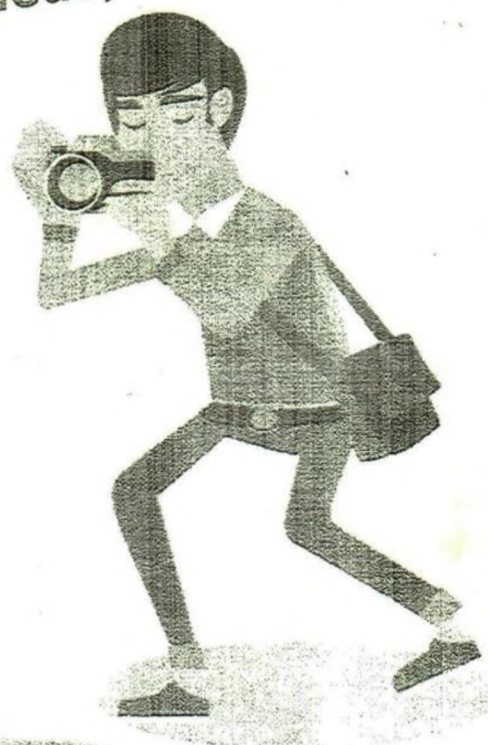


ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ ЗА
ИНТЕЛИГЕНТЕН РАСТЕЖ

МЛАД ЖУРНАЛИСТ



„Посейте мисъл, пожънете
действие, посейте действие,
пожънете съдба!“



Издава ИД „Млад журналист“
при СУ „Никола Й. Вапцаров“

Спектакъл „Фолклорна дъга“

На 20.11.2016г. г-н Иван Паунов – инженер-химик, милеещ за фолклора и традициите на Родопите - подари незабравими мигове на учениците от СУ Борино със спектакъла „Фолклорна дъга“.



Гостуваха ни участници от ансамбъл „Филип Кутев“, който е един от първите в България. Групата се състои от шестдесет участници и има около седемдесет представления на година.

Двамата танцьори от ансамбъла, Захарина и Александър, ни научиха на хора от различни фолклорни области. Беше много вълнуващо и всички се забавлявахме.



Дни на Американската култура в с.Борино

Денят на благодарността е един от най-обичаните и почитани празници в САЩ. По своята същност, празникът изразява благодарността на хората към Бог за плодородната жътва и нещата, които са придобили през годината, благодарение на неговата щедрост.

По този случай през ноември 2016 г. в село Борино ни гостуваха Джаки, Аманда, Дени, Кори и Джош от Америка, с които имавме страхотни и незабравими моменти заедно. Те ни споделиха, че тяхната цел е да разпространяват американската култура и да опознаят чуждите.

- Нашите приятели ни показаха страстта на американските танци и изкуството да бъдеш или не в „живота“ на бейзбола.





- За довиждане гостите ни от Америка бяха подготвили вкусна пуйка и сладки пайове.



- Американците бяха учудени от топлото посрещане и възхитени от красотата на Родопска планина. Както те, така и ние се запознахме с една друга култура. Изпратихме ги с надеждата да се срещнем отново.

ПАТРОНЕН ПРАЗНИК



ПРОЩАЛНО

На жена ми

Понякога ще идвам във съня ти
като нечакан и неискан гостенин.
Не ме оставяй ти отвън на пътя –
вратите не залоствай.

Ще влезна тихо. Кротко ще приседна,
ще вперя поглед в мрака да те видя.
Когато се наситя да те гледам –
ще те целуна и ще си отида.

Никола Вапцаров

Никола Йонков Вапцаров е роден на 7 декември 1909 г. в гр. Банско. Учи в гимназията в Разлог, а по-късно в Морското машинно училище във Варна, което впоследствие носи неговото име.

Работи в с. Кочериново, където е председател на професионалното дружество във фабрика “Българска горска индустрия” АД. След уволнението му през 1936 г. пристига в София.

Участва в Македонския литературен кръжок, издава стихотворения в различни вестници. Първата му стихосбирка, “Моторни песни”, излиза през 1940г.

През същата година е интерниран в Годеч заради събиране на подписи в подкрепа на Соболевата акция. През 1941 г. става ръководител на Централната военна комисия при ЦК на БКП. Задачата на тази комисия е да осигурява оръжие, квартири и документи на нелегалните комунистически функционери.

През март 1942 г. Вапцаров е арестуван. На 23 юли е осъден на смърт чрез разстрел в процеса срещу ЦК на БКП. Още същия ден е разстрелян на гарнизонното стрелбище в София.

Никола Вапцаров е удостоен посмъртно с Международна награда за мир от Световния съвет на мира. Наградата е връчена на майка му Елена Вапцарова на Втория конгрес на мира през 1953 г.



- Празникът на СУ „Никола Йонков Вапцаров“ започна с поднасянето на венец до барелефа на поета и едноминутно мълчание. Продължи с тържествено слово, художествено-музикална програма, рецитал на стихове от Вапцаров.
- По случай патронния празник (07.12) се проведоха турнири по футбол и волейбол. Всички участници получиха награди.



Среща с г-жа Цветка Такова



На 21. 02. 2017г. учениците от клуб „Млад журналист“ се срещнаха с г-жа Цветка Такова - дългогодишен учител в СУ „Никола Йонков Вапцаров“ - с. Борино, активен общественик и писател. Най-хубавите години от своя живот тя прекарва в село Борино и се вдъхновява да напише своята книга: „Село Борино в миналото и настоящето на Родопите“. Започва да се рови в най-различни разкази, легенди и да посещава музеи, за да научи повече за миналото ни. Книгата съдържа информация за: исторически събития, население, природни дадености, селско стопанство и животновъдство, традиции и обичаи, образование и култура. Целта ѝ е да запази богатата история на селото, за което споделя, че е едно райско кътче и трябва да се опази за поколенията след нас.

Участниците в клуба получиха много ценни съвети, които ще им послужат в живота. Тя ги посъветва да се образоват, защото трябва да разчитат само на себе си, да бъдат упорити, да не губят надежда и да знаят, че всеки труд се възнаграждава.

Младите журналисти от СУ Борино се срещнаха с г-н Михаил Пейковски - поет, който се възхищава на литературата и поезията и ги обича още от ученическите си години. Започва да пише без да осъзнава, че стихотворенията му са добре римувани и много смислени. Първото негово стихотворение е посветено на внучката му Михайлинка, тъй като тя успява да го вдъхнови.

Той има четири издадени книги:

- „Пъстър свят“ – съдържа стихотворения за деца.
- „Поглед над живота“ - за родословното дърво на поета.
- „Човекът от провинцията“ – стихотворения вдъхновени от неговия живот.
- „Мемоари“- събрани спомени от ученическите му години.

Г-н Пейковски ни сподели своето виждане за днешното поколение. Според него децата в днешно време са по-умни, по-надарени, а и родителите им ги подкрепят и имат възможностите, които предишното поколение са нямали. Казва, че те трябва да ценят всичко това, да се трудят, да не отстъпват и да вървят към успеха.



Среща с г-н Михаил Пейковски

Педагог съм по професия.
Михаил се наричам.
С една мизерна пенсия
да пазарувам всеки ден тичам.

В поезията – аматьор –
със неправдите се боря.
За качеството нямам спор.
Толкова мога да сторя.

Спокойно живея на село
със своите радости и проблеми.
В бъдещето гледам смело
със надежди най-големи.

На страна от политиката,
оптимист съм аз умерен.
Не разбирам действията на кликата.
Вярвам в утрешния ден.

Имам сърце голямо и съм спокоен,
за да живея добре, мисля, че съм достоен.
Имам всичко: синове, снахи, внучка и внук,
имам семейство и прекрасна жена,
които обичам и много ценя.
Това е моето богатство на тази земя.
И заради тях, не ми се ходи „от тук“.

Обичам всички роднини – близки и далечни
щом със мене те са човеци.
Доволен съм от съдбата – уважавам хората.
Държа на приятелството – обичам Отечеството.



10.12.2007 г.

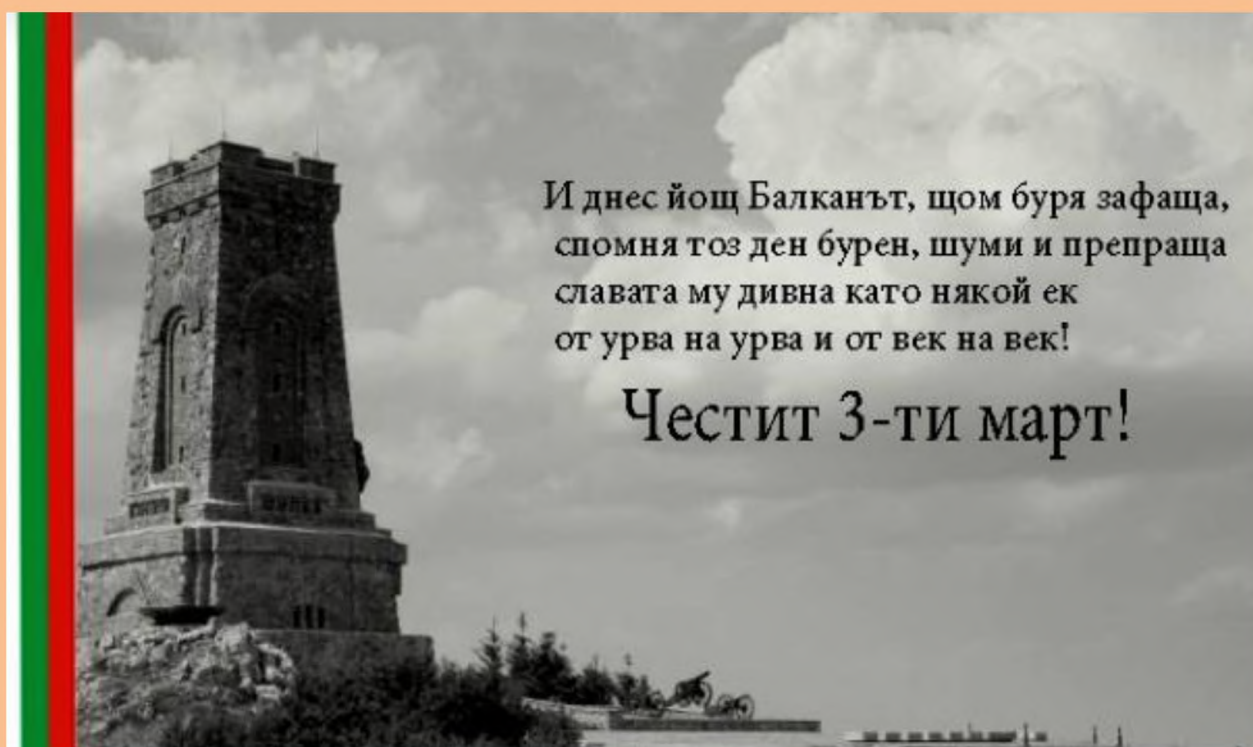
Бай Мишо

Честване на 3 – ти март

На трети март през 1878 г. е подписан Санстефанският мирен договор между Русия и тогавашната Османска империя, с което се слага край на Руско-турската война, започнала през 1877 г. и се поставя началото на Третата българска държава. През 1890 г. трети март е обявен за Национален празник.

Една от най-значимите битки, прославена и в родната ни литература е Шипченската епопея. Ордите на Сюлейман паша е трябвало да разбият частите за прикритие, укрепели се по стръмнините на връх Шипка, за да може турската войска да пробие в Северна България.

Паметната битка, отразена във Вазовото стихотворение от „Епопея на забравените“ остава завинаги част от българското самосъзнание.



- Месец март започна с изложба на мартеници, изработени от сръчните ни ученици – V и VI клас.
- За националния празник на България директора на училището – г-н Зекир Велиев произнесе тържествено слово.



- Насладихме се на художествено-музикалната програма, представена от клуб „Млад музикант“.



- Бяха наградени отборите, участвали в турнира: „Бързи, смели, сръчни“.
- Празненството приключи със звуците на родопската гайда и с традиционните български хора.





24 - ти май е символ на достойнство, традиция и духовност.

- ❖ **Достойнство** - на този ден честваме азбуката, която сме дали на света, даваща самочувствие, образованост и културна независимост на „всички славяни“.
 - ❖ **Традиция** - най - дълго отбелязваният празник в историята ни повече от 200 години.
 - ❖ **Духовност** - празник на културата и науката, на хората, градящи устоите на нацията, на хората, даващи ни идентичност, и на тези, които възпитават поколенията след нас – учителите и народните будители.
- **Учителите са тези, които запалват искрите, разгарят огъня или го поливат с вода, когато се налага. Те задават модели за подражание, дават посока на бъдещите ни професии, отварят очите ни и разтварят широко вратата за най-голямото познание.**

“Учителите отварят вратата, но ти трябва да влезеш сам”

Да си учител не е професия, а призвание, дар от бога, което не се дава на всички хора! В днешно време учителската професия е едно голямо предизвикателство и изпитание за човека. Тя е една от най-трудните, защото изисква много знания, упоритост, съсредоточеност, за да работиш с най-крехкото съсловие- децата, които са най-уязвими и податливи. Умения да разказваш увлекателно, с което да привлечеш вниманието и интересите им, превръщайки скучните и отегчителни часове в забавни и интересни. Другото нещо, с което трябва да се справи учителят е да мотивира своите възпитаници да учат и четат повече, да постигат по-големи резултати и успехи, да ги накара да разберат, че училището и образованието не са губене на време, а необходима инвестиция за тяхното бъдеще. Всеки може да бъде учител, но добър е само този, който вдъхновява и изкарва наяве скрити, незабелязани, необикновени таланти и умения у своите ученици.

Учението е ключът към светлината в бъдещия живот, изходът от тъмницата в тунела, а учителите са тези, които ни отварят ключалката на тази врата наречена знание. Те са тези, които ни хващат за разтрепераната от вълнение ръчичка през първия учебен ден, пред прага на родното училище, с цвете в ръка. Вярно е, че учителите са главният фактор, но определящият са учениците. Образованието е сложен, двустранен процес, в който роля имат както децата, така и преподавателите, защото ако желанието е едностранно тогава каузата е обречена на гибел и провал. Ако самият ученик не иска, няма воля да се научи и му е безразлично, никой не е в състояние да му помогне или да му налее знания в главата, защото учителите дават, но ти трябва да поискаш да си вземеш.

Всички учители са всеотдайни, влагат сърце и душа в професията си, предават всичко онова, което знаят на своите последователи, а и много повече и не напразно народът е казал: “Ученикът е по-добър от учителя си”. Те ни учат как се държи химикалка, как се пишат с нея най-святите думи - мама, татко, родина, как се смята, колко е едно плюс едно. Кой е хан Аспарух, цар Симеон, Христо Ботев, Васил Левски, Иван Вазов и какво са направили те за България. Как да пресъздаваме въображението си в рисунките, да пеем вечните български песни, да учим паметните стихотворения наизуст. Да се борим, да побеждаваме не само в игрите, но и в живота. Да

преодоляваме всички трудности, изпитания и парापети, а когато паднем или се прегънем свършва само в училището. Напротив същинската борба е след това, а нашите учители ни подготвят за бъдещия жесток и суров живот, който ни е подготвила съдбата. Дават ни съвети разказват ни техни лични преживявания и опити, за да ги надминем и да бъде по-добри от тях. Учат ни, че животът не е само рози и цветя, а между бялото и черното има още много нюанси. Също така да различаваме красивото от грозното, правилното от неправилното, добрите от лошите хора. Да бъдем приятели, а не предатели, човечни, честни, упорити граждани и бъдещи родители. Да обичаме своя род, минало, предци, традиции, да ги съхраним, опазим и предадем, защото България е една, а хората в нея - велики!

В продължение на дванадесет години учителите и техните последователи вървят ръка за ръка, делят общи тревоги и проблеми като един сплотен колектив. Ако възпитаниците се делят от колектива, не полагат никакви усилия това да бъде така, то няма смисъл учителите да правят нещо по-различно за тях, защото действията и усилията им ще останат напразни, незабелязани и на вятъра. Уроците, които се учат в часовете не могат да се научат никъде другаде, а и не можем да върнем времето назад, отново да сме ученици. В края на това пътуване в страната на необятното, на учението, ние трябва да се преклоним пред труда на нашите всеотдайни и грижовни учители, заради това, че от безгрижни и безпроблемни дечица ни превърнаха в зрели и здравомислещи хора, готови да се впуснат в реалността. Да им благодарим за положения труд и да се гордеем с тях: "Учителю, целувам ти ръка!". Те създават настоящите студенти и бъдещите лекари, адвокати, инженери, полицаи, архитекти, писатели, тези, които ще застанат начело на държавата и ще ни управляват достойно.

Учителите са последователите на просветното дело, докато ги има тях ще има и образование. Вярвам и силно се надявам, че те никога няма да изчезнат. Преподавателите и техните ученици са тясно свързани едни с други, те са като двете страни на една везна. Ако едната страна се наклони, то тя вече няма да е равноправна и ефективна. Ученик без образование е като дърво без корени и птица без криле, а учителите са тези, които ни дават корени и здрави криле, с които да полетим високо в небесата. Те само ти отварят вратата и те канят да влезеш, да се образоваш, да станеш човек, но изборът, дали да прекрачиш прага или не, е само твой!

Симона Тютюнджиева X клас



"Какво другите знаят за мен?"

Живеем в един развиващ се свят, в който технологиите и интернет мрежата променят живота ни. Интернетът става най-обширното съществуващо пространство в ежедневието на всеки един от нас. Чрез него ние опознаваме и се свързваме със света, в който живеем днес, създаваме нови приятелства и намираме необходимата информация по много по-бърз и достъпен начин, с което спестяваме безценно време. Общо взето, интернет ни помага и работи за развитието ни в живота, но дали предоставяйки личната си информация във виртуалното пространство не се излагаме на риск, като я предоставяме на непознати хора? 

С навлизането на информационните технологии, които ни осигуряват необходимите знания и улесняват начина ни на живот, ние трябва да бъдем по-внимателни на кого и каква информация представяме за нас самите, да знаем как да се защитаваме в мрежата, да не позволяваме да се нарушават гражданските ни права и личното ни пространство. Какво другите ще узнаят за мен, зависи само и единствено от мен и от това на кого ще представям и споделям личната си информация. Тя е много важна за мен и за моите близки хора и не бих позволила на непознати хора да узнаят за мен и за моите лични данни. 

Живеем в един различен свят, в различно общество, в различно време – живеем в глобализиращия се свят, в информационното общество, живеем във времето на интернет. В по-голяма част от ежедневието си, прекарваме в интернет пространството, където намираме и научаваме нова информация, която ще ни бъде полезна и необходима, споделяме неща, които ни забавляват и вълнуват във всекидневието ни, комуникираме с хора от цял свят, чрез които създаваме нови приятелства и връзки. Чрез интернет, ние можем да обиколим света, да се равиваме и напредваме както в живота си, така и в технологичния свят в който живеем днес. 

Но дали осъзнаваме до кого стига нашата лична информация, която представяме и споделяме и какво другите могат да узнаят за нас чрез нея?

Виртуалното пространство както може да бъде интересно, забавно и приятно, също така крие и редица опасности. С посещаването на най – различни страници и сайтове, ние предоставяме нашите лични данни, с определена цел, но не осъзнаваме с какви непознати хора я споделяме в интернет мрежата. Трябва да бъдем по – предпазливи и внимателни, защото от това зависи какво другите ще узнаят за нас.

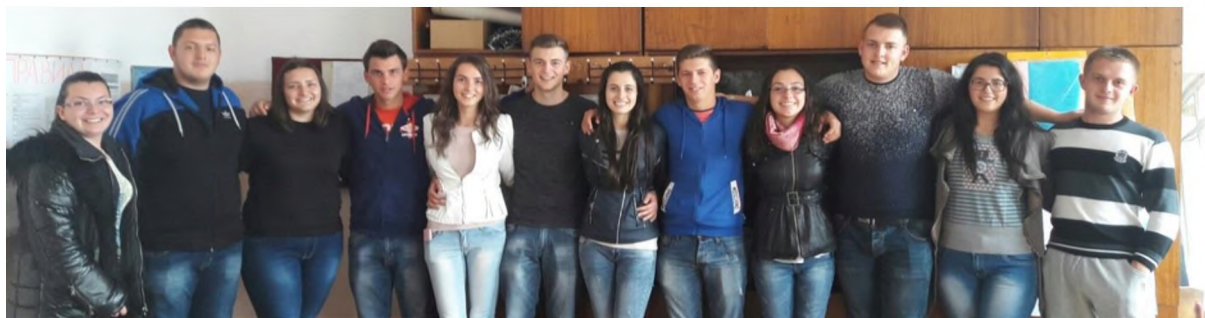
Така както ценим, обичаме и уважаваме близките си хора, така както пазим вещите си, също така трябва да пазим и информацията, която се отнася за нас. Тя е лична, неприкосновена и принадлежи само на нас. Предоставяйки я на непознати, излагаме на опасност себе си и семействата си, а също и гражданските ни права са нарушени. Когато сърфираме в интернет и общуваме с хора, които не познаваме, трябва да внимаваме и да пазим данните си. За мен лично, информацията е много важна и ценна и аз много добре я пазя и защитавам от нежеланите хора в мрежата. Другите знаят за мен това, което аз им позволявам и искам да знаят. Много хора си мислят че ме познават, но малко са тези, които ме познават истински.

Хората казват, че едно от най-ценните неща на този свят е информацията. Тя е ценна, важна и различна за всеки един от нас. Ние трябва да я пазим, не само в интернет пространството, а също и в личния си живот и в бързо развиващият се свят, в който живеем. Така че какво другите могат да узнаят за нас, зависи само и единствено от нас.

Айлин Палазанова от X клас

Първа награда в категория „Есе”





УВАЖАЕМИ Г-Н ДИРЕКТОР, СЪПЦИ УЧИТЕЛИ И СЪУЧЕНИЦИ,

За нас, абитуриентите от випуск 2017, днес училището свършва, за да започне един нов етап от нашия живот. Ние изкачихме едно стъпало от безкрайната стълба на знанието. Този ден е тънката граница между доброто „старо вчера“ и новото неизвестно утре. Към този ден ще се връщаме след години, уморени и повехнали от живота, за да докоснем чрез спомена незабравимото детство. Защото всеки от нас ще поеме по своя път, който води нанякъде, но винаги ще поглежда назад, защото там, между светлите стени на класните стаи, е оставил частица от себе си.

Днес трябва да кажем довиждане и на тези, които бяха до нас през тези дванадесет години – нашите учители. На Вас, скъпи учители, дължим зрелостта си. Вие ни поведохте по трудните коридори на знанието, Вие ни напътствахте с усмивка и укор, но най-вече ни показахте, че за да успееш трябва да се бориш, за да помъдрееш, трябва да не се страхуваш да грешиш. И ако човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му, тогава да тръгнем към тях, за да ги превърнем в реалност. Нека да достигнем своя връх, не най – високия, а най - желания. Нека да тръгнем с усмивка напред към нашето бъдеще, където запазено място имат само най – смелите.

Скъпи учители, ще ни липсват много! Ще ни липсва доверието в нас, обичта, с която превръщахте лудориите ни в отговорност, търпението, с което ни учихте, че животът е път и цел, а имаш ли цел, ще намериш и пътя. Затова на този така бленуван, дълго чакан и желан ден, със сълзи в очите и дълбок поклон Ви казваме **БЛАГОДАРЯ!**

ВИПУСК 2017

НАЙ-УСПЕШНИТЕ УЧЕНИЦИ ПРЕЗ УЧЕБНАТА 2016-2017 ГОДИНА

И през тази учебна година успехите на нашите ученици са големи. Сред отлично представилите се са:

- ❖ Джем Мустафа Даракчъ XII клас – лауреат на Националната олимпиада по биология и здравно образование.
- ❖ Айлин Реджепова Палазанова X клас – класирала се на първо място в национален конкурс за есе.
- ❖ Сезен Вайдинова Топалова IV клас, Тугай Осман Кафа VI клас и Йоджмин Осман Таир X клас – класирали се на призови места на областното математическо състезание.

Честито и бъдещи успехи!



Съвети как да не



закъсняваме

☺ 1. Пригответе се предварително

Ако сте дезорганизирани, проблемът е, че не може да се пригответе бързо. Изходът е да отделите време за подготовка предходния ден. Колкото по-малко трябва да свършите сутринта, толкова по-бързо ще можете да се пригответе. Пригответе нагледно всичко, което може да се наложи да вземете със себе си. Пригответе дрехи и съберете всички други лични вещи на място, където можете лесно да ги намерите. Ако продължите да правите всичко в последния момент винаги ще закъснявате.

☺ 2. Наспете се добре

Постоянните късни вечери ще затруднят ставането ви на следващата сутрин. За да прекъснете навика, отделете осем часа за сън преди натоварен ден. Хубаво е да запазите късните купони за петък и събота вечер. Трябва да се опитате да отделяте достатъчно време за сън, докато не забележите, че вече нямате неприятности със ставането сутрин

☺ 3. Разпределяйте времето си ефективно

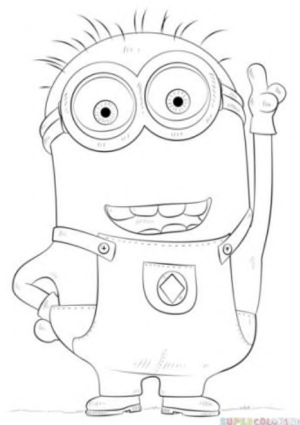
Ако винаги закъснявате, трябва да се заемете с този проблем незабавно. Необходимо е да управлявате времето си ефективно. Ефективно управление на времето означава, че знаете колко време ще ви отнеме да се пригответе и колко време ще ви отнеме да стигнете до вашата дестинация. Това може да ви помогне да станете по-организирани и да не закъснявате.

☺ 4. Помислете как изглеждате като закъснявате

Когато винаги закъснявате, хората около вас могат да ви сметнат за безотговорни и невнимателни. Опитайте се да се поставите на мястото на хората, които отчаяно ви чакат. Възможно е дори да видите недоволство и гняв в очите им. По-добре се отървете от този навик, ако искате колегите и приятелите ви да се отнасят към вас с уважение. Това ще ви помогне да си спечелите репутацията на човек на думата.

Съвети за момичета и момчета

- ☞ Мечтайте повече!
- ☞ Усмихвайте се по-често!
- ☞ Не мразете хората около вас!
- ☞ Поддържайте приятелството си!
- ☞ Винаги се опитвайте да погледнете от веселата страна на нещата!
- ☞ Не се опитвайте да държите всичко под контрол!
- ☞ Не се страхувайте да поемате рискове!
- ☞ Не завиждайте!
- ☞ Не отговаряйте на раздразнителност с раздразнителност!



Оцвети ме!



Хумористична част

В училище на последния чин играят карти. Учителят прибира картите и наказва немирниците. След края на часа учителят ги пита:

- Разбрахте ли защо ви наказвах?
- Да – отговаря най-смелият – не трябваше да цакам с попа.

Учителка задава въпрос на ученик:

- Какво работи майка ти?
- Майка ми е консултант.
- Чудесно! А къде работи?
- В къщи – непрекъснато дава акъл на баща ми.



На изпит по химия професорът пита студента:

- Кажете как да получим сяра?

Студентът отговаря:

- Взимаме сероводород и го подгряваме. Водородът излита, а сярата остава.**
- Много добре! Пиша Ви шестица: четворката излита, а двойката остава!**

Учебен час. Отваря се вратата и влиза ученик.

- Защо закъсня? - пита го учителката.
- Искях да отида за риба, но баща ми не ми разреши, - отговаря Иванчо.
- Твоят баща правилно е направил! - казва учителката, - той ти е обяснил, защо трябва да отидеш на училище?
- Да - кима Иванчо, - той каза, че няма да стигнат червеите за двама.



Учителят се обръща към Мартин:

- Имаш 300 лева и даваш 100 лв. на сестра си, 35 на брат си и 7 на майка си. Какво ще ти остане?
- Очевидно е, че не ми е останъл мозък, ако направя подобно нещо - отговаря Мартин.



- Мамо, учителката по математика ме похвали.
- Много добре, а какво каза?
- Че от всички идиоти в класа, аз съм най-големия!



ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ СТРУКТУРНИ И
ИНВЕСТИЦИОННИ ФОНДОВЕ



За Вас работиха:



❧ *Айджан Терзиева*

❧ *Денийъл Палазанов*

❧ *Айлин Палазанова*

❧ *Елиф Каинчалиева*

❧ *Бурчин Вели*

❧ *Пънар Чобан*

❧ *Дилек Хюсеин*

❧ *Юсеин Кичуков*

Ръководител: Джеврие Даракчъ